

Maallemuutto ja työkysymykset Suomessa

Linda Ruikka

Suomessa kaupungistuminen alkoi myöhäisessä vaiheessa verrattuna muihin Euroopan maihin, mutta sittemmin kaupungistumiskehitys on ollut huomattavan nopeaa ja maallemuutto selkeästi kaupunkiin muuttoa marginaalisempaa. 1990-luvun puolivälin jälkeen muuttoliike on keskittynyt voimakkaasti kaupunkiseuduille. Muuttovirrat ovat suuntautuneet myös taajamiin ja laajemmin Itä- ja Pohjois-Suomesta kohti Etelä- ja Lounais-Suomea, varsinkin Uudellemaalle (Sjöblom-Immala 2007: 7).

Kuntien välinen muuttoalttius kasvoi Suomessa 1990-luvun laman jälkeisenä aikana, ja on nykyään varsin korkealla tasolla (Tilastokeskus 2007b). Vuonna 1994 tuli voimaan kotikuntalaki, joka antaa henkilölle mahdollisuuden valita vapaammin vakinaisen asuinpaikkansa. Muutos näkyy muun muassa siinä, että nykyään opiskelijat voivat olla halutessaan kirjoilla opiskelupaikkakunnallaan, mutta se selittää muuttoliikkeen kasvua pidemmällä aikavälillä vain pieneltä osalta (Häkkinen 2000: 42). Kuntien väliset muutot toisaalta vähenevät kuntien lukumäärän laskiessa kunta- ja palvelurakennemuutosten takia, sillä osaa aikaisempia kuntarajoja ylittävistä muutoista ei enää kuntaliitosten jälkeen lasketa kuntien välisiin vaan kuntien sisäisiin muuttoihin.

Suomen sisäinen muuttoliike vaikuttaa maaseudun ikärakenteeseen. Maaseudulta pois suuntautuva muuttoliike painottuu nuoriin, minkä johdosta maaseudun ikärakenne painottuu voimakkaammin vanhempiin ikäluokkiin. 2000-luvun alun maaseudun muuttotappio voidaan selittää hyvin pitkälti 15–29-vuotiaiden poismuutoilla. Maallemuutto vaikuttaa myös maaseudun sukupuolijakaumaan, koska

muuttajista suurempi osa on naisia. Nuorten naisten muuttaminen pois maaseudulta vaikuttaa alueen luonnolliseen väestönkasvuun sitä alentavasti (Nivalainen 2002: 10–11).

Maallemuuttoa Suomessa on tutkittu muun muassa kaupungissa asuvien (Haliseva-Soila 1993), suurten ikäluokkien (Heikkilä 2006), maaseutuyrittäjyyden (Susiluoma 1998; Heinonen 2000; Sjöblom-Immala 2007), maaseudulle tulomuuttoprosessin (Pehkonen 2004), paluumuuton (Kantanen 1991), kaupungin ympäristökuntiin tapahtuvan maallemuuton (Kumpulainen 1993), maaseutuasumisen tarjoajien (Heikkinen ym. 2003), haja-asutuksen (Pekkanen 1996) ja maallemuuttajien tilastollisen kuvailun (Nivalainen 2002) näkökulmasta. Suomessa maassamuuttoa kokonaisuudessaan on tutkittu esimerkiksi kahdenuranperheiden (Yousfi 2005), työvoiman liikkuvuuden (Korkiasaari 1991) ja muuttoliikkeen valikoivuuden (Broberg 2007) näkökulmasta. Myös muuttoliikkeen vaikutusta työmarkkinoihin (Myrskylä 2006) ja muuttopäätökseen ja aluevalintaan vaikuttavia tekijöitä (Häkkinen 2000) on tutkittu.

Maaseudun tarjoamat toimeentulomahdollisuudet ovat tärkeä osa maalla asumista. Siksi myös maallemuuton kokeminen mahdolliseksi vaihtoehdoksi muuttokiinnostuksesta huolimatta liittyy usein toimeentuloon. Heinosen (2000: 37–38) tutkimuksessa vajaa puolet niistä, jotka eivät ole toteuttaneet maallemuuttoaikomuksiaan, pitävät syynä työpaikka- ja toimeentulosidonnaisia asioita. Mikäli maaseudun toimeentulomahdollisuudet nähdään riittämättöminä, ei sitä pidetä houkuttelevana asuinpaikkana vaikka siihen liitettäisiin paljon muita positiivisia ominaisuuksia. Työhön liittyvät muuttosyyt voidaan täsmentää esimerkiksi Korkiasaaren (1991) mukaan seuraavasti: työpaikan siirtyminen eri kuntaan, työpaikan vaihto, muutto lähemmäs työpaikkaa, työttömyys, sen uhka tai pakkolomautus, työelämään siirtyminen, siitä poisjäänti ja ryhtyminen yrittäjäksi.

Kirjoittaja valmistui filosofian maisteriksi kesällä 2008 Helsingin yliopiston maantieteen laitokselta ja kirjoitti kulttuurimaantieteen alan pro gradun otsikolla ”Maallemuuttoon liittyvät työkysymykset Suomessa – tapaustutkimuskuntana Iitti”.

Iitti ja maallemuuttajat

Moni suomalainen haaveilee maallemuutosta ainakin jossain elämänvaiheessa. Muuton toteuttaminen vaatii kuitenkin monien käytännön esteiden voittamista. Yksi niistä on työasioiden järjestäminen. Työkysymyksiä, maallemuuttosyytä ja kohteen valintaan johtaneita syitä on tutkittu pro gradussani. Työkysymyksistä perehdyttiin maallemuuton vaikutukseen palkkaan ja työmatkaan. Lisäksi selvitettiin liittykö maallemuuttoon työpaikanvaihtoa ja miten maalle muuttaneet suhtautuivat etätöyöntekoon. Teoreettisena lähtökohtana olivat Everett S. Leen (1966) työnnön ja vedon teoria sekä muuttoliikkeiden elinvaihemallit (Ks. esim. Short 1978: 427; Simpanen 1985: 5; Korkisaari 1991: 107). Työnnön ja vedon teoriassa muuttamiseen vaikuttavat tekijät jaotellaan neljään ryhmään, joita ovat: 1. Lähtöalueeseen liittyvät tekijät, 2. Kohdealueeseen liittyvät tekijät, 3. Väliin tulevat tekijät ja 4. Henkilökohtaiset tekijät. Muuttojen elinvaihemallit perustuvat puolestaan siihen, että muutot ajoittuvat usein tiettyihin elämänvaiheisiin, kuten opiskelun aloittamiseen, työelämään siirtymiseen, perheen kasvamiseen tai eläkkeelle jäämiseen.

Tutkimuksen aineisto kerättiin sähköisellä kyselylomakkeella vuosina 2000–2007 Iittiin kaupunkimaisista kunnista 18–65-vuotiaina muuttaneilta. Lomake koostui taustatietoja, maallemuuttoa ja työtä koskevista kysymyksistä. Kyselyyn vastasi 45 maallemuuttajaa, joista alle kolmasosa oli miehiä.

Yli 7 000 asukkaan Iitti sijaitsee suhteellisen lähellä suurempia kaupunkeja niin että pendelöinti kodin ja

työn välillä on mahdollista. Iitti kuuluu Kymenlaakson maakuntaan ja sen keskustajamasta Kausalasta on maanteitse matkaa noin 20 kilometriä Kouvolaan, 40 km Lahteen ja 125 km Helsinkiin. Vuosina 2000–2006 Iittiin muutettiin 2 117 kertaa jostakin toisesta Suomen kunnasta. Noin kaksi kolmasosa näistä muuttoista oli lähtöisin Tilastokeskuksen tilastollisen kuntaryhmytyksen (Ks. Tilastokeskus 2008) mukaan kaupunkimaisesta kunnasta, jolloin ne luokiteltiin tutkimuksessa maallemuutoiksi. Suurimmat muuttovirrat kaupunkimaisista kunnista Iittiin ovat peräisin Lahdesta, Kouvolaasta, Helsingistä ja Kuusankoskelta (Tilastokeskus 2007a). Kyselyyn vastanneet olivat muuttaneet Iittiin eri puolilta Suomea, mutta eniten vastajia oli muuttanut Helsingistä, Kouvolaasta ja Lahdesta.

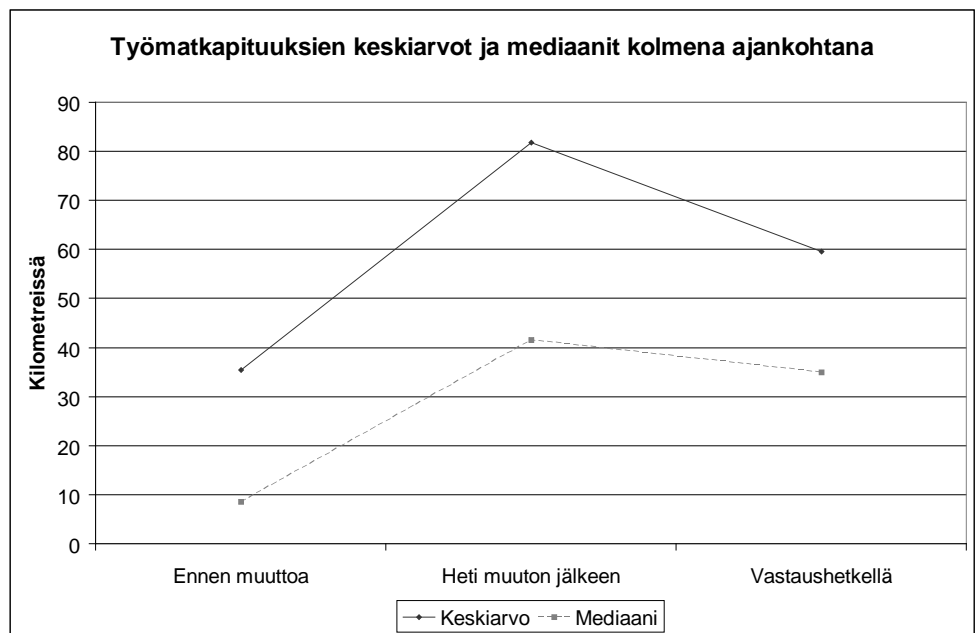
Jokaisella muuttajalla on oma tarinansa kerrottavanaan siitä, miksi ja miten päätyi muuttamaan kaupungista maalle. Toisille kyseessä on ollut pitkäaikaisen haaveen toteuttaminen maalla asumisesta, toiset taas ovat muuttaneet puolisonsa luo ilman, että itse kohdealueella on ollut heille suurta merkitystä. Kyselyn tulosten perusteella Iittin muutettiin ensisijaisesti laadukkaamman asumisen takia (Ks. Taulukko 1), esimerkiksi hyvän asunnon tai tontin löytymisen ansiosta. Alueella jo muuttopäätöstä tehtäessä ollut omaisuus, kuten kesämökki tai asuinpaikka, vaikutti myös monen päätökseen. Jaetulla kolmannella sijalla muuttoon vaikuttaneista tekijöistä olivat työsytyt, jotka kattoivat työpaikan, osalla oman maatilain, sijainnin Iitissä ja työpaikkojen helpon saavutettavuuden Iitistä käsin kunnan ollessa esimerkiksi oman ja puolison työpaikan puolivälissä. Lähes neljäsosa vastaajista oli kotoisin Iitistä, jolloin siteet alueelle ulottuvat lapsuuteen asti. Vastauksissa korostuivat maallemuuttosyynä selkeästi maaseudun vetotekijät kaupunkien työntekijöihin verrattuna. Kaupunkien työntekijöiksi luokiteltavat vastaukset liittyivät lähinnä kaupunkiasumisesta, kiireisestä elämänrytmistä tai yleisemmin koko kaupungista eroon pääsemiseen.

Maallemuuttoon ei Iitin tapauksessa usein liittynyt välitöntä työpaikanvaihtoa, eikä muutolla ollut kovin suurta vaikutusta vastaajien palkkaan. Työmatka keskimäärin piteni maalle muutettaessa, mutta lyheni hieman kun maallemuutosta oli kulunut jonkin aikaa (Ks. Kuva 1). Kyselyyn vastanneet työskentelivät ennen muuttoaan hyvin erilaisilla aloilla kuten taksinkuljettajana, näyttelijänä, IT-asiantuntijana, tutkijana, lastentarhanopettajana ja ravintolarjoilijana.

Taulukko 1: Vastaajien mainitsemat syyt sille, miksi he muuttivat Iittiin ja syyn maininneiden vastaajien määrä.

Asumissytyt	16 kpl
Omaisuus alueella tai mökki lähellä	11 kpl
Kotoisin Iitistä	10 kpl
Työsytyt	10 kpl
Perhesytyt	6 kpl
Hyvät yhteydet	4 kpl
Hyvä palvelutaso	3 kpl
Harrastukset	2 kpl
Sukulaiset lähellä	2 kpl
Muut syyt	3 kpl

Kuva 1: Työmatkapituuksien keskiarvon ja mediaanin kehitysjuuriennenmaallemuuttoa, heti muuton jälkeen ja kyselyynvastaushetkellä. Kuvassa on huomioitu vain ne vastaajat, joilla oli työmatka. Niihin, joilla ei ollut kiinteää työmatkaa, kuuluivat muun muassa eläkkeelle jääneet, kotiäidit, kotona ja ympäri Suomea työskentelevät vastaajat.

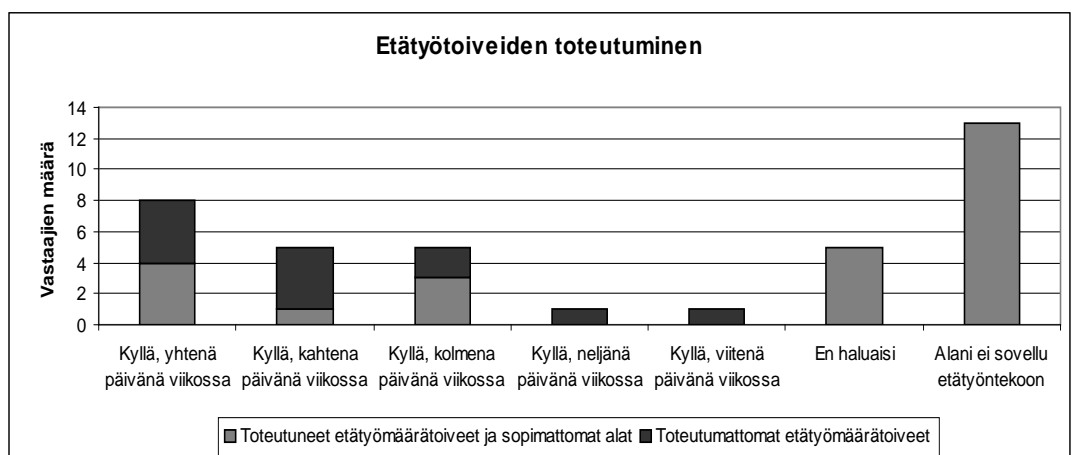
Vastaajista kaksi kolmasosaa jatkoi heti liittiin muutettuaan samassa työpaikassa kuin oli työskennellyt ennen muuttoaan. Muista vain osa siirtyi uuteen työpaikkaan, sillä osa jäi muuttonsa aikoihin eläkkeelle, kotiäidiksi, työttömäksi tai pitkälle sairauslomalle.

Etätyö ja maallemuutto

Kyselyyn vastanneet maallemuuttajat kaipasivat nykyistä enemmän mahdollisuuksia tehdä etätyötä osana viikon työpäivistä. Työssäkävivistä vastaajista etätöitä teki noin neljännes ja nykyistä enemmistä etätyönteosta haaveili yli neljännes työssäkävijöistä (Ks. Kuva 2). Työssäkävivistä hieman yli kolmasosa

piti kuitenkin alaansa etätyöhön soveltumattomana. Epäsopivina aloina pidettiin esimerkiksi hoivatyötä, koulunkäyntiavustamista, veturinkuljettamista, hammaslääkärin työtä ja opettamista. Yksikään vastaaja ei ilmoittanut haluavansa tehdä etätöitä vastaushetkeä vähempää. Kukaan vastaajista ei kertonut tekevänsä etätöitä yli kolmena päivänä viikossa ja vain yksi vastaaja haaveili viidestä etätyöpäivästä viikossa. Yleensä haaveena oli siis vain osittainen etätyönteko. Lähes puolella vastaajista maalle muuton jälkeinen työmatkan pituus oli yli 100 kilometriä. Eräs vastaaja kertoi, että Iitissä asuminen ja pääkaupunkiseudulla työssä käyminen olisi ilman etätyömahdollisuutta aika rankkaa. Etätyömahdollisuuden koettiin yleisen maaseudun kehittämisen ja liikenteen vähentämisen

Kuva 2: Vastaajien toteutuneet ja toteutumattomat etätyötoiveet. Kuvaan on myös listattu ne henkilöt, jotka eivät halunneet tehdä etätöitä tai jotka kokivat ettei heidän alansa sovellu etätyöhön. Vastaajista huomioitiin vain työssäkävivät.

lisäksi tuovan myös kevennystä yksittäisen ihmisen arkeen. Kun työpaikalle ei tarvitse ajaa viitenä päivänä viikossa, kuuluu työmatkoihin vähemmän aikaa, mikä helpottaa työn aiheuttamaa perherasitusta.

Tulosten tarkastelua

Pro gradun tuloksia tulkittaessa on huomioitava että kyselyyn vastasi vain maallemuuton väliin tulevat esteet ylittäneitä henkilöitä. Saadut tulokset ovat kuitenkin yleistettävissä joissain määrin kaupunkimaisista kunnista maaseutumaisiin kuntiin muuttaneiden ryhmään. Vastaukset vastaavat tarkemmin esimerkiksi muihin ydinmaaseudun kuntiin tai samankaltaiset keskustaetäisyydet omaaviin kuntiin maalle muuttaneisiin. Yleistettävyyksien lienee sen sijaan huonompi hyvin syrjäisille ja harvaan asutuille alueille muuttaneisiin.

Tutkimuksesta saatuja tuloksia voidaan tarkastella useasta eri näkökulmasta. Niitä ovat ainakin potentiaalisten maallemuuttajien ja toisaalta maalle jo muuttaneiden näkökulma, valtion taso ja kunnan ja sen kehittäjien taso. Tutkimuksessa käsiteltiin lähinnä yksilötasoa; ovathan työnteorian ja vedon teoria ja elinvaihemallit yksilötason muuttoteorioita. Yksilöiden näkökulmilla on kuitenkin merkitystä myös kunnan tai valtion tasolla. Kunnan tasolla on tärkeää ymmärtää yksilöiden muuttopäätöksiä, jotta voidaan paremmin hoidella uusia asukkaita kuntiin ja toisaalta huolehtia siitä, että nykyisistä asukkaista monet myös pysyvät kunnassa. Maaseutumaisten kuntien kannattaa mainostaa itseään laadukkaana asuinpaikkana esimerkiksi Internet-kotisivuillaan, koska monet vastaajat mainitsivat asumissyyn tärkeäksi maallemuuttosyyksi. Tätä voidaan toki soveltaa kaikilla muillakin aluetasoilla, kuten kylän tai seutukunnan tasolla.

Valtakunnan tasolla tuloksia voidaan soveltaa maamme väestön alueellista jakautumista mietittäessä. Mikäli tavoitteena on pitää koko maa ja kaikki kunnat asuttuina ja ohjailla muuttoliikkeitä niin, että myös kaupunkiin muuton vastavirta pysyy vähintään nykyisellä tasolla, pitää myös maallemuuttoon liittyvät työkysymykset huomioida. Työ ei ole suurimmalle osalle maaseudulle vetävä voima, mutta työasiat on kuitenkin järjestettävä jollain tavoin, mikäli maalle muutetaan työikäisenä. Maallemuuttajat ovat usein valmiita hyväksymään hieman pidemmän työmatkan jos kokevat sen vastapainona saavuttavansa laaduk-

kaamman asumisen ja elämisen ympäristön. Asennoituminen työmatkoihin kuluvaan aikaan voi kuitenkin muuttua esimerkiksi perheen kasvaessa. Siksi olisi tärkeää tarjota etätyömahdollisuutta niillä aloilla, joilla se on mahdollista. Saatujen tulosten perusteella maalle muuttaneet haaveilevat lähinnä osittaisesta etätyönteosta, jolloin osa työpäivistä tehtäisiin työpaikalla ja osa kotona. Tällöin voidaan toisaalta ylläpitää yhteyttä työpaikkaan ja työkavereihin, mutta viikoittain aikaa kuluu kuitenkin vähemmän työmatkoihin. Eli työpaikan ei tarvitse löytyä siitä kunnasta johon muutetaan, vaan usein jatketaan vanhasa työpaikassa muutonkin jälkeen. Siksi työpaikkoja ei tarvitse pyrkiä valtiotasolla sijoittamaan tasaisesti kaikkialle, vaan riittää että työpaikka löytyy kohtuulliselta etäisyydeltä, esimerkiksi lähimmästä kaupungista. Määritelmä kohtuullisesta etäisyydestä vaihtelee kuitenkin sekä henkilön, että hänen elämäntilanteensa mukaan.

Toteutumattomien etätyötoiveiden tarkempi selvittäminen olisi mielekäästä. Mielenkiintoista voisi olla esimerkiksi niiden syiden tarkastelu, joita maalla asuvat voisivat kertoa sille, että eivät tee etätyöpäiviä vaikka haluaisivat. Samaa voitaisiin selvittää myös heidän työnantajansa näkökulmasta. Etätyömahdollisuudet ovat kuitenkin yleisesti parantuneet tekniikan, esimerkiksi Internet-yhteyksien, kehityksessä. Etätyönteon ja sen mahdollisuuksien lisäämistä ei kuitenkaan pidä nähdä maallemuuton vilkastuttamisen ihmeratkaisuna. Etätyömahdollisuuksien lisääminen maallemuuton yhteydessä voisi hieman lisätä maallemuuttajien määrää ja toisaalta tehdä muuttajien elämästä vähän laadukkaampaa heidän omilla kriteereillään mitattuna. Etätyö ei kuitenkaan sovi kaikille ihmisille, eikä suinkaan kaikille aloille. Niille, joille se sopisi, tulisi mahdollisuuksia etätyöhön tarjota nykyistä enemmän. On myös huomioitava, ettei etätyö ole mikään uusi keksintö. Tekniikan kehittyminen toki helpottaa etätyön teknistä mahdollistamista, mutta toisaalta voidaan myös miettiä, miksi etätyön on todettu keskittyvän kaupunkiseuduille sen sijaan, että sitä toteutettaisiin laajemmin myös maaseudulla asuvien parissa.

Lisätietoa tutkimuksesta löytyy pro gradustani Siirtolaisuusinstituutin kirjastosta ja Siirtolaisuusinstituutin Web reports-sarjasta.

Lähteet

- Broberg, Anna (2007). *Valikoiva muuttoliike Uudella- maalla*. Maantieteen Pro gradu. Helsingin yliopisto. 79 s.
- Haliseva-Soila, Merja (1993). Maaseudun uudet asukkaat – Kaupunkilaisten maaseutukuva ja maallemuuttopotentiali maaseudun kehittämisen mahdollisuutena. *Helsingin yliopiston Maaseudun tutkimus- ja koulutuskeskus, Seinäjoki. Julkaisusarja A:2*. 163 s.
- Heikkilä, Elli (toim.) (2006). Muuttaako Onni maalle? Suurten ikäluokkien valinta. Muuttoliikesymposium 2005. *Siirtolaisuustutkimuksia A* 28. Siirtolaisuusinstituutti, Turku. 209 s.
- Heikkinen, Timo, Jukka Hirvonen & Olli Maijala (2003). Tarjolla maaseutu – Tutkimus maallemuuton tarjonnan toimijoista ja maallemuuttajamielikuvista. *Yhdyskuntasuunnittelun tutkimus- ja koulutuskeskuksen julkaisuja B* 85. Teknillinen korkeakoulu, Espoo. 146 s.
- Heinonen, Jarna (2000). Mistä uusia yrittäjiä maalle? Puheenvuoro maaseutuyrittäjyydestä. Turun kaupakorkeakoulu. *Yritystoiminnan tutkimus- ja koulutuskeskus. Sarja B* 12/2000. 90 s.
- Häkkinen, Iida (2000). Muuttopäätös ja aluevalinta Suomen sisäisessä muuttoliikkeessä. *VATT-tutkimuksia* 65. 72 s.
- Kantanen, Keijo (1991). Takaisin kotiseudulle – Tutkimus paluumuuton merkityksestä ja mahdollisuuksista maaseudun erilaistumisprosessissa. *Joensuun yliopisto, Karjalan tutkimuslaitoksen julkaisuja* N:o 97. 129 s.
- Korkiasaari, Jouni (1991). Liikkuvuus ja rakennemuutos: Maassamuutto ja työvoiman liikkuvuus osana yhteiskunnallista rakennemuutosta. *Työpoliittinen tutkimus* 11. Työministeriö. Helsinki 1991.
- Kumpulainen, Mikko (1993). Maallemuuttajat – Tutkimus Joensuusta ympäristökuntiin suuntautuvista muutoista. *Kulttuuri- ja suunnittelumaantieteen tutkimuksia* N:o 3. Joensuun yliopisto, yhteiskuntatieteiden tiedekunta. 157 s.
- Lee, Everett S. (1966). A Theory of Migration. *Demography*, Vol. 3, No. 1, 45-57.
- Myrskylä, Pekka (2006). Muuttoliike ja työmarkkinat. *Työpoliittinen tutkimus* 321. Työministeriö, Helsinki. 148 s.
- Nivalainen, Satu (2002). Maallemuuttajat – millaisia he ovat? *Pellervon taloudellisen tutkimuslaitoksen työpapereita* N:o 59. Helsinki. 44 s.
- Pehkonen, Aini (2004). Kylä kutsuu... Tutkimus tulomuuttoprosesseista maaseudulle. *Siirtolaisuustutkimuksia A* 26. Siirtolaisuusinstituutti, Turku. 179 s.
- Pekkanen, Johanna (1996). Kaavoihin kangistumatomat – Asukkaiden haastattelututkimus haja-asumisen eduista ja haitoista. *Yhdyskuntasuunnittelun täydennyskoulutuskeskus. A-sarja* nro 25. Teknillinen korkeakoulu, Espoo. 192 s.
- Short, John R. (1978). Residential Mobility. *Progress in Human Geography* 2:3, 419-447.
- Simpanen, Matti (1985). Turun lähtömuuttotutkimus: Turusta vuonna 1984 muualle Suomeen muuttaneet. *Tutkimuksia* 4. Siirtolaisuusinstituutti, Turku. 108 s.
- Sjöblom-Immala, Heli (2007). Uutta verta maaseudulle – Kainuun ja Varsinais-Suomen maallemuuttajat ja yrittäjät. *Siirtolaisuustutkimuksia A* 29. Siirtolaisuusinstituutti, Turku. 160 s.
- Susiluoma, Heikki (1998). Yrittäjäksi maalle – Maaseudun näyttämöt kaupungista muuttaneiden kokemina. *Chydenius-instituutin tutkimuksia* 2/98. Jyväskylän yliopisto, Kokkola. 91 s.
- Tilastokeskus (2007a). 10.11.2007. Kuntien välinen muuttoliike muuton suunnan mukaan alueittain 1987-2006. <http://pxweb2.stat.fi/Dialog/varval.asp?ma=muutl_tau_003_fi&ti=Kuntien+v%E4lien+muuttoliike+muuton+suunnan+mukaan+alueittain+1987%2D2006&path=../Database/StatFin/vrm/muutl/&lang=3&multilang=fi>
- Tilastokeskus(2007b).28.10.2007.Väestönmuutokset ja väkiluku 1749–2006, koko maa. <http://pxweb2.stat.fi/Dialog/varval.asp?ma=070_kuol_tau_202_fi&ti=V%E4est%F6nmuutokset+ja+v%E4kiluku+1749++2007%2C+koko+maa&path=../Database/StatFin/vrm/kuol/&lang=3&multilang=fi>
- Tilastokeskus (2008). Tilastollinen kuntaryhmitys 2008 4.1.2008. <http://tilastokeskus.fi/tk/tt/luokitukset/lk/kuntaryhmitys_index.html>
- Yousfi, Saara (2005). Kahdenuranperheet työmarkkinoilla ja aluedynamiikassa. *Siirtolaisuustutkimuksia A* 27. Siirtolaisuusinstituutti, Turku. 183 s.